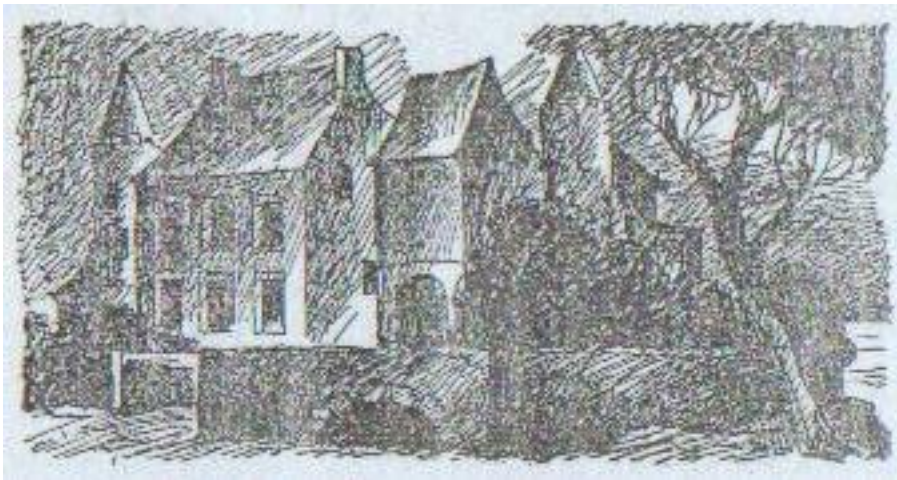

GERONIMOHOORSPELEN

Dodenhuis

Een scenario geschreven door de heer J. de Boer.

DODENHUIS

SERIE 1

Deel 6 uitgewerkt door J. de Boer

..Verontwaardigd keek Carrie Moore de oude bleke butler John aan die er in zijn oude zwarte regenjas griezelig uit zag. Het leek Bela Lugosi wel zo van het witte doek weggelopen.

~'Waarom volgt u mij?' ...stelde Carrie die een stap naar voren deed hem de directe vraag ,maar de gewezen kamerbediende van 'oom' Julius had daar kennelijk op gerekend.

-'Uw oom Julius verwacht u voor een onderhoud'..antwoordde de oude John met zijn krakende stem.

~'Ja dat weet ik, maar hij heeft op dit moment toch drie mannen op bezoek voor een zakengesprek?..'

-'U vergist zich, juffrouw Moore ,...die drie mannen zijn hier voor een gesprek met heer Jonathan in de grote kamer verderop de eerste verdieping'

~'Aha ..Er zijn hier dus inderdaad twee kasteelheren. Dat is vreemd niet?..Net zo vreemd als twee kapiteins op een schip!'

-'Gaat u mee?' ...commandeerde de oude John haar met een verplichtend handgebaar.

~'Gaat u maar voor'..sommeerde Carrie retour, 'Ik heb liever dat u voor mij loopt, ..dan achter mij ' ..

Carl Lawrence was even gestopt met zijn pianospel en keek vanuit zijn appartement naar beneden. Even was er dat moment van strak oogcontact tussen hem en Carrie waarmee hij haar zeer duidelijk maakte wat hij bedoelde; 'Pas op Carrie! '

Achter de oude John aan betrad zij wederom 'dodenhuis'. ..

Onderwijl butler John voor een karaf drinkwater en twee glazen zorgde had Carrie nu bij daglicht ,zij het onder een bewolkte hemel, eens goed de grote ouderwetse suite van Julius 'King' rondgekeken, waar eerder Rebecca Hensley van die spannende uurtjes beleefde.

Er hingen een aantal kunstwerken aan de muur van gerenomeerde schilders zoals een 'Frans Hals' ,een dozijn antieke pistolen, enkele kostbare 'Lyenfield' vuursteen-geweren uit de periode van de burgeroorlog tussen 'North and South', terzijde van de doorloop pronkten in een vitrine van geslepen glas aardig wat zeer kostbare oude

munten ,een oud kanonnetje stond naast de stoel van Julius voor het wandkleed waarvan Rebecca vertelde dat er een geheime doorgang is. -'Carrie'..,opende de bejaarde Julius 'King' de dialoog tot Carrie Moore, 'Ik heb jou eerder dan de anderen laten komen om je mijn plannen met dit kasteel reeds vooraf bekend te maken ,zodat het je straks niet als een verrassing zou overvallen vanmiddag op de erfgenamenreünie, en je niet zou weten hoe daarop te reageren in het bijzijn van de 'anderen' ~'Ik sta niet zo snel met de mond vol tanden oom Julius, maar ik ben zeer vereerd met uw voorkeur. Heeft u het over uw te veranderen 'testament'?..of, over een gezamenlijk plan in overleg met oom Jonathan'..?

Het gezicht vertrok nu van Julius. Deze tegenvraag stond hem niet aan -'Wat bedoel je met die vraag Carrie..? Het is toch mijn kasteel?.. wie heeft het hier over Jonathan?'

~'Ik bedoel ..,weet u zeker dat u het alleenrecht van spreken heeft over dit kasteel?..als het daarom gaat'

De oude Julius King leek teleurgesteld dat het gesprek met 'niet' Carrie zo'n averechtse aanvang maakte. 'Hoe is het mogelijk' dacht hij bij zichzelf, 'Zou ze te weet zijn gekomen hoe de vork hier werkelijk in de steel zit, en dat de zaken bedisseld zijn, ...dat niet Jonathan als huurder van hem, Julius, maar Julius als bankroete huurder van Jonathan hier zit middels een 'onderons' akkoordje.

Het was hen beiden tot heden toe nog steeds gelukt om de valse schijn op te houden dat er niets aan de hand was. De belangrijkste doelstelling van Julius daarin was om die Beatrice buiten spel te zetten ..en te houden!

-'ahum ..Carrie, laten wij gezien de krappe tijd vooral niet afdwalen naar niet 'relevante bijzaken'..probeerde Julius zich goed te houden en te doen voorkomen dat hijzelf nog steeds de regie in handen had, ..maar tot de essentiële details komen die belangrijk zijn voor de toekomst van dit kasteel en, ..voor jou!

~'Wel ..oom Julius, u heeft me nu toch reuze benieuwd gemaakt, en het klinkt allemaal erg spannend. Ik ben er klaar voor'

-'Luister goed Carrie, ..je bent in een bevoorrechte positie gekomen. Het gaat namelijk om het volgende; ..'

Het wolkendek boven Wildesbrough werd hier en daar doorbroken met enkele schaarse zonnestrallen, en leek het alsof de natuur weer eens meewerkte aan de valse schijn dat het wel mee viel in 'dodenhuis' ..

Het was even over enen na de lunch.

Het door Julius 'King' Wend opgetrommelde familie-gezelschap had zich kringsgewijs gesetteld op de receptievloer van de begane grond binnenzuid, onder een sfeer wat men gewapende vrede zou kunnen noemen.

Beatrice Wend ,Jonathan Wend ,Carl Lawrence en namens de overleden Rosemary Wend ..dochter Carrie Moore.

Tevens hadden een vijftal onafhankelijke getuigen plaats genomen op de klassieke donkerrode pluche stoeltjes.

Tante Beatrice had haar keukenhulp Rebecca als getuige naast zich. Koetsier Peterson was als getuige aanwezig voor Jonathan ,en Millner voor Lawrence. Chauffeur Tim Downing van wasserette 'Textiwash' die juist de textiel kwam omruilen rond het middaguur, was snel even door Carl Lawrence gesharterd om Carrie Moore terzijde te staan als getuige. Als het niet te lang ging duren had chauffeur Tim er geen bezwaar tegen gemaakt om tussendoor een extraatje te verdienen. En natuurlijk was de oude kamer-bediende John aanwezig als getuige voor heer Julius zelf .

Notaris Ray Morisson zat in afwachting van de kasteelheer met een droog gezicht terzijde gereed om alleen datgene te doen waar hij voor betaald werd.

Julius 'King' had de samenkomst in overleg met Jonathan verplaatst naar de centrale Hal zodat iedereen meteen kon zien dat hij zeker niet stram en siniel was zoals Beatrice hem graag afspiegelde. Daar kwam Julius zelfverzekerd de trap al af ,liep over de parterre en nam de drie treden naar de verhoogde receptievloer.

Julius negeerde zichtbaar Beatrice die demonstratief sarcastisch met de armen over elkaar zat ,en nam plaats achter de hoge lessenaar van waarachter in betere tijden evangelisten hun Zondagdiensten hielden.

Julius bleef staan al koste hem dat moeite ,hij was niet van plan hier veel worden aan vuil te maken. Wat dachten ze wel van hem, 'de' Julius ,die hier nog steeds de zeggenschap had,..stram en siniel? haha ,wacht maar, ze gingen wat beleven.

'Notaris Morisson',..sprak Julius King de ambtenaar nadrukkelijk aankijkend aan, daarbij opzettelijk de anderen negerend wat duidelijk meteen tot irritatie leidde bij Beatrice, ..'Ik heb voor de hier aanwezigen de volgende mededelingen..'

Gmmm!..,liet Beatrice quasi een onderdrukte lach horen. Carl Lawrence kon er wel om glimlachen en Jonathan leek zich neutraal te houden.

..'De volgende bepalingen zullen officieel worden opgetekend en bevestigd als mijn vervangend testament ,tevens als het nieuwe zakelijke bestemmingsplan met betrekking tot dit onroerend goed' .

Deze opening van Julius sloeg in als een bom want iedereen zat meteen strak op de stoelen.

'Ik ben er klaar voor heer Julius , zegt u het maar'..liet notaris Morisson zich vriendelijk maar gedesideerd horen om duidelijk te maken dat hij zijn kostbare tijd zo kort en nuttig mogelijk wilde besteden.

Julius King vervolgde..'In samenspraak met Jonathan als belangrijkste mede -investeerder zijn wij in goed overleg tot de uitdaging gekomen om dit bouwwerk met zijn indrukwekkende voorgeschiedenis een andere bestemming te geven'.

Tante Beatrice trok nu het meest sarcastische gezicht dat zij kon zetten met de ogen wijd open.

'Ik geef nu het woord tot nadere uiteenzetting over aan Jonathan'..besloot Julius vrij onverwachts en wisselde van plaats met Jonathan die zelfverzekerd met een vriendelijk knikje naar Morisson achter de lessenaar plaats nam.

'Ahum.. Geachte familieleden en aanwezige gasten'..begon Jonathan aan de voelbare gespannen situatie, 'Ik mag u bekend maken dat Julius en ik het besluit hebben genomen onze gezamenlijke financiën verder in dit kasteel te investeren, met het oog op een grondig uit te voeren totaal -renovatie op korte termijn' . Jonathan wachtte nu even de eerste reacties af.

Carl Lawrence kwam als eerste ..'Dat lijkt me geen slecht plan. Het zou zeker niet verkeerd zijn wanneer hier eindelijk eens wat gedaan zou worden,..maar het zal wel niet zonder speciale redenen zijn zo opeens ..denk ik'.

'Inderdaad, wij willen deze kustlocatie omvormen tot een toeristische trekpleister,..en inrichten als een excellent Theater Hotel waarvoor wij de promotie, mede omdat zij de meest energieke onder ons is ,in handen wensen te geven aan Carrie Moore en haar zullen aanstellen als directrice van de onderneming'

'Een wat?..? reageerde Beatrice onstuimig.

'Die doet weer eens alsof ze doof is' mompelde Julius verstaanbaar boosaardig voor zich uit, maar behalve Beatrice leken ook de anderen toch even sprakeloos.

'Een Theater Hotel'..vervolgde Jonathan, "Theater Hotel Wildesbrough Castle" waarvan wij wensen dat het binnen twee jaar florerende is als bezoekplaats voor diverse vormen van Kunst ,Theater, muziek, onze

schilderijen, en met overnachtings mogelijkheid zodat niemand van de gasten zich hoeft te haasten door het nachtelijke, vaak slechte weer. Tevens is het de bedoeling dat de activiteiten gepromoot' zullen worden door de radio -media om zoveel mogelijk anderen tot ver buiten Wildesbrough mee te laten genieten van vormen van kunst'.

Na een moment van gezamenlijke stilte gaf Lawrence een eerste reactie ..'Het klinkt erg spannend allemaal en het zou goed zijn om op deze manier het kasteel nieuw leven in te blazen maar ..,enig idee wat een dergelijk project allemaal gaat kosten? Ik voel me namelijk eerlijk gezegd niet bepaald geroepen om met mijn bescheiden financiën als mede -geldschietter te fungeren, mocht je van plan zijn om me die vraag voor te leggen'.

'Behalve dat er geïnvesteerd zal worden in de bouwkundige staat van het kasteel'..gaf Jonathan uitleg , '..een nieuwe dakbedekking ,hotelkamers ,sanitaire voorzieningen en ..een vaste aansluiting op het stadsgasnet van onze waterstokerij ,zal in de noordzijde van de overdekte binnenplaats ook nog een Wurlitzer worden geïnstalleerd'.

'Om wat voor bedrag gaat het in zijn totaliteit?..was de volgende vraag van Lawrence.

'De renovatie vergt 400.000 Dollar en de Wurlitzer 160.000 Dollar. De Central Bank of America heeft ons inmiddels een totaal -financiering toegezegd, mede dankzij de bemiddeling van Carrie's vader ,kolonel Moore. Het zullen deze punten zijn waarvoor ik straks tot een voltallig akkoord de hier aanwezige kring de formele ondertekening vraag'.

'Tot een voltallig akkoord?! Nu was het Beatrice die rood van kleur ziedend opstond en zich furieus wende tot de oude Julius die het gelaten in zijn feautuil op zich af liet komen.

'Dacht jij nu echt ,Julius Wend!..dat ik nog steeds niet door heb wat voor een toneelspeler jij bent! Dat ik niet weet dat je bankroet bent!..Dat ik niet wist dat het Jonathan is die hier de scepter zwaait!

'Beatrice alsjeblieft'..probeerde Jonathan haar te sussen.

'Ik teken niks hoor je! ..Denk je dat ik zo stom ben om mijn akkoord onder een protocol te zetten dat ons aan de geeuwhonger brengt?!..Geloof jij nu werkelijk, Jonathan, dat zo,n ..hoe noem je dat?..Theaterhotel..?, zoden aan de dijk zet voor een spookkasteel waar een vloek op rust en tot ver in de wijde omtrek "dodenhuis" wordt genoemd?!

'Ik teken niks, en Rebecca ook niet ,maar ik hou de kring aan haar verplichtingen de lonen te blijven voldoen aan ons interne medewerkers en owee als jullie in gebreke raken omdat de hele onderneming blut is en de familie met een torenhoge collectieve schuld opgezadeld zit van een dichtgespijkerd kasteel.

Carl Lawrence achte het raadzaam zich op dit moment maar stil te houden en voelde maar eens aan zijn kin ,terwijl hij met opgetrokken wenkbrauwen eens naar Millner keek.

'Kom Rebecca we gaan, we hebben ons werk'. Beatrice verliet nog nakokend de parterre en verwijderde zich met haar trouwe hulp richting de grote keuken.

Notaris Morisson praatte hardop voor zich uit terwijl hij schreef ..'Beatrice Wend accepteert het herziene testament en zakenplan niet'.

'Moet zij weten ,daar komt ze nog wel eens op terug', was de reactie van Jonathan.

'heer Jonathan' ..kwam notaris Morisson nu gericht,.. 'ik wil u als de belangrijkste woordvoerder van de kring toch een enkele vraag stellen ,..of wellicht kan meneer Lawrence die het betreft hem beantwoorden. Het is mij namelijk niet duidelijk wat de toegevoegde waarde is van de heer Lawrence binnen deze kring ' ..en vragend keek Morisson de kring rond voor opheldering.

'Dat is juist het laatste belangrijke punt dat ik wilde voordragen en meteen tot verzoek aan Carl wilde voorstellen', ving Jonathan de vraag op.

De wens is namelijk dat Carrie goede positieve ondersteuning zou krijgen van een boekhouder die zich daarvoor als capabel bewezen heeft'. Jonathan keek nu van Morisson naar Lawrence, 'Carl ,bij deze het verzoek aan jou ..'

'Wel,..Ik vind het zeker vereerd en leuk om deze vraag te horen'..klonk Lawrence. 'en gezien mijn beroep als Cinema - organist zou ik het een en ander wel goed kunnen combineren zo veel dichterbij huis, en het gaat tussen mij en Carrie vast goed klikken, dus wat mij betreft ..Okay!' Carrie zat nu met enigszins gloeiende wanggetjes.

De voorgenomen zaken waren punctueel vastgelegd en door de kasteelkring ondertekend.

Notaris Morisson had zijn werk toch nog naar tevredenheid mogen doen en was vertrokken voordat het donker werd.

De rust leek weergekeerd in 'dodenhuis' ,althans zo leek het.

'En ?..vroeg de geest van de Zwarte Ridder aan Julius die nacht wederom om 1.00 uur op de verboden zolder.

'Beatrice doet niet mee'

'Des te beter , dat vereenvoudigt onze zaak. ..
Alsjeblieft Julius ,op je gezondheid! ..goed gedaan'

1.30uur diezelfde nacht ,een vreemde rustige nacht waarin de elementen zich nog niet hebben laten horen.

Carrie Moore heeft de slaap niet kunnen vatten ,heeft geruisloos haar kamer op de eerste verlaten en sluipt met haar zaklantaarn die ze af en toe aan knipt in de richting van de bronzen musketiers. Daar laat ze de lichtbundel rondschijnen. Ja,..het was toch hier waar ze de vorige nacht in een fractie van een moment een blinkende ridder zag staan die er anders uitzag dan die twee schitterende bronzen beelden, ze was er zeker van. Hoe kon dat nu? ..

Ze ging recht staan en bescheen de schilderijenwand. Langzaam liet ze de lichtbundel van links naar rechts gaan.

Aan de andere kant daar tegenover ging eveneens geruisloos een deur open. Het was de deur van oom Julius.

Een hand in spiraalstalen ridder -handschoen kwam langzaam naar buiten ,met daarin geen ouderwets middeleeuws wapen ,maar een moderne Smith & Wesson die op de slaap gericht werd van Carrie Moore die een makkelijk doelwit vormde tegen het contrast van haar eigen lichtbundel.

De rechter wijsvinger van de trefzekere vaste hand ,aangestuurd door een gewetenloos brein ,spande zich om de trekker ..verder en verder. Hard knalde het schot in de overdekte binnenplaats ,gevolgd door een harde smak achterover van Carrie Moore als een echo des doods.

Deuren gingen open. Een andere lichtbundel zocht door het donker. Op de tweede nog iemand die een gaslicht liet rondzoeken vanaf de doorkijk.

'Daar op de eerste!' riep iemand,..Bij de schilderijen!..Daar ligt iemand!'

Het was Rebecca Hensley die in haar duster de trap naar de eerste kwam afsnellen en door de glas-in-looddeur van de schilderijen - galerij waarbij ze Beatrice passeerde die juist haar deur uitkwam.

'Carrie!..Mijn vriendin Carrie!..Oh nee ..Oh nee! ..

Apatisch knielde Rebecca naast Carrie Moore neer.

Beatrice keek bleek toe.

'De vloek treft ons ..De vloek over dodenhuis'

...

einde van episode 6
wordt vervolgd